

Versek Afrikáról

Gál László

fehér ember fehér ember
fekete
hajh! európa vén európa
fekete
afrikában szegény ember
hófehér
mossa mossa mosogatja
piros vér

*

éhes török
véres csőrök
tépné már
szalmahátú
ijedt viskó
fegyvertelen
égne már
énekelnek
miniszterek
és papok
térdre hullva
imádják a
kamatot
ákácerdő
búsat sóhajt
keserűt
köröznek már
felette a

*

hol vagy ádám
ádám hol vagy

nosza hát!
fiad fia
az unokád
megöli az unokád
hát a fiad
a legelső
hol lakik?
én megölök te is megölsz
ő is megöl
valakit

mi megölünk
ti megöltök
ők megölnék
valakit
nem marad itt
senki ember
csak a tenger
rablógyilkos
meg az isten
marad itt

*

napot tűztek a mellére
tábornokok és papok
azért tűzték a mellére
mert ellopta a napot

*

láttam a jót
láncra verve
súlyos a lánc
jó acél
azért a lánc
azért verik
mert jó a jó
jó a cél

láttam a jót
láncra verve
nem jó a jó
rab madár,
ha körömmel
puszta kézzel
ha harapna
ütne már!

Felejtető

Gál László

*valaki egyszer talán megkérdez
arab földön milyen az élet?
kínában csak a partot néztem*

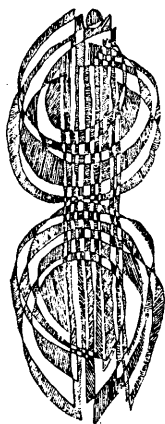
*s a vér a szörnyű Káli templomában
s a koldusok a kincses Indiában?
kínában csak az eget láttam*

*ausztrália a boldog rengeteg
és kékek-e a pompás Kék-hegyek?
kínában sírni tudtam volna*

*s az édesfurcsa japáni bók
mézebb a méz csókabb a csók?
kínában ütni tudtam volna*

A vándor

Gál László

*a nagyvilágot im bejártam
sehol sem leltem a világot
haboknak felhőknek és magamnak
be sokszor sügtam: haza vágyom
csak otthon vagyok én már itthon*

Hazám

Gál László

ez a hazám:
ketyeg az óra az asztalon
s a mézszínű gyertya sose égett
mégis világít
és szerte a cigaretták
a moravák zeták ibarok
s író tollat eszik a tátottszájú hal
vasból van ő is és a macska

és könyvek könyvek könyvek:
ez a hazám
és Baranyi Zlata furcsa lánya
égett agyagból éget
és csupa tűz és béke
és Sáfrány Imre képe
Beograd
és a kristályváza
meg az író gép

ez a hazám
a könyvek
és három színes párna az ágyamon
és színek a falon és a polcon
és a sakktábla
ez a hazám
a könyvek

ó! álmos édes cserépkályha
néhány notesz és szűz papír
és két tigris is van a szobámban
a többi kulcsra zártam
a többi kint van
erdőben utcán irodában
csak kettő maradt a szobámban

és fából a két szomorú nővér
mert vének már s elkoptak a csókok
hát gágogj csúf gúnaram gágogj
gágogj te is szép porcelánmadár
s te is te tarka papagáj

beszélj szobámat és hazámat
a petróleumlámpát amelyben villany ég
mert hazugság és igazság
élet és halál
együtt vannak az én szobámban
és ez a hazám

a kikötőm az állomásom
a repülőterem
a támaszpontom is

és piros virágok nőttek a szőnyegen
és nevetnek Szabó György sárga búzakeresztjei
(a kalangyát nem szerettem)
és most négy elefántot hoztam haza
ezek majd elhúznak
úgyis feketék
ébenfából
s csak állnak a könyveken
fekete őrzők
ceyloni elefántok

s vallom:
ez a hazám
s ami túl van innen van az is
és bennem és a könyvekben
mert ez a múlt a jelen és jövő
és én is

